

Joh 21,15-19

Es 43,10-12

Ap G 2,22-28 (1 Pet 1,17-25)

1.s.e.påske, den 8.4.2018

749 233 456 230 750 52 13

Alting går så stærkt i vor tid. Tidligere talte man om, julen varer lige til påske - bortset fra at derimellem kommer fasten. Vi har lige fejret påske og så er den også forbi. Nu skal vi videre og tænker på konfirmationerne.

Det kan være godt at lære, at vi ikke skal gå lige fra det ene til det andet. Det er godt at tænke over påsken et stykke tid.

Her i kirken slutter påsken ikke før til pinse. Hele tiden fra påske til pinse bruger vi den hvide messehagel, som jeg havde på fra begyndelsen af gudstjenesten. Tidligere har det også været sådan, at man kimedede før gudstjenesten i perioden fra påske til pinse. Det var for at markere, at det er en fest-tid.

Der er grund til at glæde sig over påsken og tænke på det, der skete dengang, fordi det også har betydning for os i dag.

Jesu Kristi død og opstandelse for os er grundlaget for kirken og det budskab om håb og om glæde, som strømmer os i møde.

Foråret er en skøn tid, når vejret er, som et dejligt forårsvejr skal være. Sol og varme og små blomster, der pibler op rundt omkring. I denne uge har vi set krokus dukke op på græsplænen foran kirken. Foråret har været forsinket, men nu skulle det være på vej, så vi kan få lidt varme og glæde os over naturen, som vågner til liv og vækst.

Vi møder i denne tid en glæde og et håb. Det møder os, der er samlet her i dag. Selv om vi kan være meget forskellige.

Der er børn og ældre. Der er forældre, der kommer her med deres lille barn, der skal døbes og der er bedsteforældre og oldeforældre, som glæder sig over børn, børnebørn og oldebørn. Der er nogle, som lever livet uden bekymringer og andre, som tænker på, hvordan det skal gå i fremtiden.

Jesu venner og disciple var også meget forskellige. Han havde i de tre år, han gik omkring i Israel samlet 12 disciple - hans nærmeste venner. Der var også andre, der fulgte ham. De fleste af disciplene var fiskere, men vi ved også, at Mattæus havde haft arbejde som tolder.

Den påske, som blev den sidste påske sammen med Jesus her på jord, var meget hård at tænke tilbage på. De havde alle 12 svigtet Jesus. Judas havde forrådt Jesus til hans modstandere. De andre havde alle forladt ham og flygtede, da soldaterne kom og tog Jesus. Peter havde fornægtet Jesus. Tre gange havde han sagt, at han ikke kendte Jesus.

Jesus elskede sine venner og han elsker os. Han ønsker det bedste for os. Derfor kom han til sine bedrøvede venner en række gange efter opstandelsen. Han kom og viste sig for dem. Han trøstede dem og gav dem opgaver for fremtiden.

Jesus afviste dem ikke. Han sagde ikke, at de ikke var gode nok. Han tilgav dem og ønskede, at de skulle være hans vidner. De skulle fortælle om ham i Jeru-

salem, i Israel og i hele verden.

Deres påsketvivi skulle ændres til påsketro - og det var noget, som kun Jesus og hans Far i himlen kunne gøre noget ved.

Den første søndag efter påske hører vi om to af de disciple, som ikke havde det særlig godt. Nogle år hører vi om Thomas, som ikke kunne tro på, at Jesus var opstået, hvis han ikke fik lov til at røre ved naglemærkerne i hans hænder. Det fik han lov til, da Jesus kom til disciplene en uge efter opstandelsen. Hans tvivi blev ændret til en tro, som senere fik ham til at rejse til Indien med kristendommen.

Andre år - som i år - hører vi om Peter, som havde fornægtet Jesus. Han stod Jesus særlig nær og var lederen af disciplene. Der er ingen tvivi om, at han havde det rigtig skidt, når han tænkte tilbage på, at han havde fornægtet Jesus.

Peter fik allerede en hilsen fra Jesus, da Jesus mødte kvinderne ved graven. Her sagde Jesus: Sig til mine disciple og til Peter, at jeg går i forvejen for jer til Galilæa - der skal I møde mig.

Det har været godt for Peter at få denne hilsen. Jeg tilgiver dig og har en særlig hilsen til dig.

Allerede i Jerusalem mødte Jesus disciplene og Peter et par gange, men så rejste de hjem til Galilæa - dvs området omkring Genesaret Sø i det nordlige Israel. Det var der, de stammede fra.

Selv om Jesus havde mødt dem, var det ikke til at forstå. De havde jo aldrig før oplevet noget lignende. Al erfaring siger, at døde ikke bliver levende. Men Jesus var undtagelsen. Han fik livet tilbage. Det gjorde det dog ikke lettere at forstå det.

Da de kom hjem til Kapernaum og Genesaret Sø, så gik de og tænkte på det, de havde oplevet sammen med Jesus. Hvor havde det været 3 fantastiske år. Men hvor var det forfærdeligt, at de endte på den måde. Der var så mange ting, de gerne ville have snakket med Jesus om. De ville også gerne have sagt undskyld, fordi de havde svigtet ham. Men hvor var han nu? Hvordan kunne de komme i kontakt med ham? Var det bare en drøm?

Det endte med, at de tog ud at fiske. De fiskede en hel nat uden at fange noget. Næste morgen så de en mand på strandbredden. Han sagde, at de skulle kaste nettene ud på den anden side af båden. Så fangede de mange fisk. Det gik op for dem, at det var Jesus, de så.

Disciplene huskede, at de fangede 153 fisk, da de så Jesus gå inde på strandbredden. De skyndte sig ind til land, lavede et bål og stegte fisk, så både de og Jesus kunne få deres morgenmad.

Det er den situation, som er baggrunden for den samtale, som Jesus har med Peter. Da de havde spist, talte Jesus med Peter om det, der tyngede ham. Peter var så flov over det, han havde gjort, da han sagde, at han ikke kendte Jesus. Det var et forfærdeligt svigt. Hvordan kunne Jesus tilgive ham. Det var så forfærdeligt, at han ikke engang kunne få sig selv til at spørge Jesus om det.

Men Jesus vidste, hvad der rørte sig i Peter og han ved, hvad der rører sig i dig og mig.

Han kommer ikke i dag rent fysisk og spiser med dig og mig, men han kommer til os gennem ordet og sakramenterne, gennem prædikenen, dåben og nadveren.

Her kommer han og siger det samme til os, som han sagde til Peter. Du er elsket af mig - og det er det, der er det vigtigste af alt.

Jesus sagde det ikke direkte. Han gjorde det ved at stille Peter tre spørgsmål. De er ganske lidt forskellige, men egentlig spørger han tre gange: *Simon Peter, elsker du mig?*

Peter ved godt, at han har svigtet, men han kan ikke andet end sige, at han elsker Jesus. Han har fulgt ham i tre år og holder uendelig meget af Jesus. Det ved du også godt, Jesus.

Ja, siger Jesus, og jeg har en opgave til dig. Du skal være lederen af den kristne kirke, som jeg vil bygge. Det har jeg allerede sagt tidligere. Jeg gav dig navnet Peter, som betyder klippe. Du skal ikke kun hedde Simon, men Peter.

Tre gange stiller Jesus spørgsmålet: *Simon, Johannes' søn, elsker du mig?*

Piet Hein siger i et Gruk:

*Man blir rørt,
når man blir spørt.
Men man blir ked,
når det blir ved.*

Det har været tungt for Peter at høre Jesus stille disse tre spørgsmål. Han har tænkt på den nat, da han fornægtede Jesus tre gange.

Men Jesus viser også, at han trods Peters svigt kan bruge ham i sin tjeneste. Han elsker ham og tilgiver ham.

Han kan gøre Peter en til hyrde. *Vær hyrde for mine får - Vogt mine lam.* En hyrde hedder på latin pastor - og det er derfra betegnelsen pastor. Præster er hyrder og lærere i menigheden. Peter bliver genindsat i stillingen som leder af kirken.

Peter blev den store leder af den første kristne kirke. Han trådte for alvor frem pinedag i Jerusalem og holdt den tale, som vi hørte slutningen af i den anden læsning fra alteret. Her mindede han sine landsmænd om, at Jesus var blevet naglet til korset i påsken, men at han, som det var forudsagt i Bibelen, opstod igen og derfor giver han os håb og liv og fred.

Jesus tog sig af sin ven Peter, som havde svigtet ham så meget. Han kommer også til os og omslutter os med en kærlighed, der skaber tro og håb og giver tilgivelse.

Jesus kommer til dig, der er i tvivl eller nedtrykt eller føler, at du ikke kan noget, og så tilgiver han dig og stiller dig over for nye muligheder og opgaver, hvor du kan være noget for ham og for dine medmennesker.

Det er Jesus, der er i centrum, når vi fejrer gudstjeneste. Det er ham, der kommer til os og giver os del i sit legeme og blod, som han gav for os. Det er ham, der giver tilgivelse, liv og fred til os, der ikke har fortjent det. Vi kan ikke klare os uden hans kærlighed og omsorg hver eneste dag.

Jesus minder os i dag om, at han er Guds Søn, som møder os med tilgivelse, hjælp, fred og evigt liv. Lad os tage imod det med glæde.

Amen